

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/18/2016
Identifikačné číslo spisu: 3012200627
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3012200627.5

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej, a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľky: C. I., bytom Z. XXX, zastúpená advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom z Bratislavy, Nezábudková 22, proti odporkyni Sociálna poisťovňa, ústredie, Ulica 29. augusta 8-10, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26. novembra 2015, č.k. 12Sd/224/2012-133, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 26. novembra 2015, č.k. 12Sd/224/2012-133, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo 6. júna 2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X-I. z 20. augusta 2012, rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X -II z 20. augusta 2012, rozhodnutia číslo XXX XXX XXXX X zo 6. júna 2012 v štyroch vyhotoveniach, zmenové rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 2. júla 2013, zmenové rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X z 8. júla 2013. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že po tom, čo Najvyšším súdom Slovenskej republiky bolo prvostupňové rozhodnutie zo dňa 3. júla 2014, sp.zn. 12Sd/224/2014-104 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, krajský súd v súlade s usmernením odvolacieho súdu opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 6. júna 2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I zo dňa 20. augusta 2012, rozhodnutie

odporkyne

č. XXX XXX XXXX X - II zo dňa 20. augusta 2012, rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 6. júna 2012 v štyroch vyhoveniach, ktorými bol valorizovaný starobný dôchodok navrhovateľa od 1. januára 2009, od 1. januára 2010, od 1. januára 2011 a od 1. januára 2012, zmenové rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 2. júla 2013, zmenové rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 8. júla 2013 a konanie, ktoré im predchádzalo postupom podľa § 250l a nasl. OSP i v rozsahu dôvodov odvolania a dospel k záveru, že tieto rozhodnutia sú vecne správne, preto ich bolo potrebné potvrdiť podľa § 250q ods. 2 OSP.

Po vrátení veci na ďalšie konanie, sa krajskému súdu z vykonaného dokazovania nepodaril odstrániť rozpor v tvrdení odporkyne a navrhovateľa, či bol navrhovateľom podaný opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 2. júla 2013 a 8. júla 2013, pretože odporkyňa zotrvala, na tom, že písomné podanie navrhovateľa zo dňa 17. septembra 2013 je len stanovisko, vlastná námietka na korešpondenciu, ktorá mu bola zaslaná zo Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 8. augusta 2013. Odhliadnuc na tvrdenie odporkyne konštatoval, že odporkyňa v priebehu odvolacieho konania vydala nové rozhodnutia 2. júla 2013 a 8. júla 2013. Povinnosťou prvostupňového súdu tak bolo preskúmať všetky rozhodnutia, teda aj tie, ktoré boli v priebehu odvolacieho konania vydané odporkyňou.

Krajský súd mal za preukázané, že odporkyňa v priebehu odvolacieho konania vydala nové rozhodnutia, a to:

- rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X dňa 2. júla 2013, ktorým na podklade § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1 a § 112 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a podľa čl. 11 ods. 5 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení navrhovateľovi od 15. augusta 1996 zvýšila starobný dôchodok na sumu

4 254,- Sk mesačne s tým, že v uvedenej sume je zahrnutá už vykonaná úprava a zvýšenie podľa predchádzajúcich zákonných opatrení s odôvodnením, že starobný dôchodok bol vymeraný z III. pracovnej kategórie. Bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku (ďalej len „PMZ“) za roky 1995, 1990, 1992, 1991, 1989, ktorý po úprave pre výpočet dôchodku je 3 748,- Sk. Celková započítaná doba zamestnania je 43 rokov, pre výšku dôchodku je rozhodujúcich 40 rokov, z toho v III. pracovnej kategórii 40 rokov, v II. pracovnej kategórii 0 rokov, v I. pracovnej kategórii 0 rokov a vo zvlášť zvýhodnenej pracovnej kategórii 0 rokov.

Týmto mení svoje rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 20. augusta 2012 a rozhodnutie zo dňa 6. júna 2012 po dodatočnom započítaní doby poistenia od 16. septembra 1993 do 31. augusta 1994, ktorú navrhovateľ získal podľa právnych predpisov Českej republiky v rozsahu kratšom ako jeden rok. Uvedená doba poistenia bola dodatočne zhodnotená na základe formulára E 205 CZ zo dňa 6. februára 2013, ktorý odporkyňa zaslala Česká správa sociálneho zabezpečenia v Prahe.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 8. júla 2013, ktorým podľa zákona č. 154/1997 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 1997 a o zmene niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia navrhovateľovi od 16. júla 1997 patrí starobný dôchodok zvýšený v sume 4 671,- Sk mesačne.

Krajský súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že odporkyňa zistila riadne skutočný stav vecí, zhodnotila podľa evidenčných listov všetky obdobia dôchodkového poistenia a vymeriavacie základy.

Námietky navrhovateľa vznesené vo vyjadreniach i v písomnom podaní zo dňa 17. septembra 2013, že mu nebolo odporkyňou započítané do starobného dôchodku aj obdobie odpracované v Českej republike, krajský súd považoval za nedôvodné. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa zmenovými rozhodnutiami zo dňa 2. júla 2013 a zo dňa 8. júla 2013 navrhovateľovi sumu starobného dôchodku

zvýšila od 15. augusta 1996 na sumu 4.254,- Sk mesačne a následne rozhodnutím zo dňa 8. júla 2013 zákonnými úpravami bol jeho starobný dôchodok zvyšovaný. Navrhovateľovi bola započítaná doba poistenia od 16.09.1993 do 31.08.1994, ktorú získal podľa právnych predpisov Českej republiky. Táto doba poistenia v Českej republike bola kratšia ako jeden rok, na základe

E - formuláru boli doby započítané Sociálnou poisťovňou, ústredia a starobný dôchodok navrhovateľovi bol uvedenými zmenovými rozhodnutiami zvýšený aj za dobu získanú v Českej republike.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľka, právna nástupkyňa nebohého O., nemala v konaní úspech a preto jej krajský súd nepriznal proti odporkyni náhradu trov konania a odporkyňa v konaní podľa piatej časti nemá nárok na priznanie náhrady trov konania.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie namietajúc nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili k nesprávnemu právnemu záveru a k nesprávnemu rozsudku.

Navrhovateľka sa ako právna zástupkyňa po svojom manželovi mala za to, že krajský súd pri svojom rozhodnutí vo veci samej opomenul právny názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení z 27. augusta 2015, sp.zn. 9So/173/2014 a neriadil sa tak záväzným stanoviskom odvolacieho súdu. Krajský súd sa nevyšporiadal s odstránením rozporu v tvrdení odporkyne a navrhovateľa, či bol navrhovateľom podaný opravný prostriedok aj proti rozhodnutiam z 2. júla 2013 a 8. júla 2013 a neposúdil, či možno podanie navrhovateľa zo 17. septembra 2013 považovať za opravný prostriedok. Navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov konania.

3.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrila.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 491 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 1, 2 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, ktorý podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmal rozhodnutia odporkyne vo veci :

1/ prepočítania sumy dôchodku od 7. septembra 2008, Z.z. tri roky spätne od podanej žiadosti, rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo 6. júna 2012 podľa § 293a zákona

č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 659/2007 Z.z.. Suma starobného dôchodku v sume 9 666,- Sk mesačne predstavuje sumu 320,90 eur. Po zvýšení podľa § 82 zákona o sociálnom poistení od 1. januára 2009 bol starobný dôchodok O. I. v sume 343,30 eur. Týmto rozhodnutím odporkyňa pozmenila rozhodnutie z 11. decembra 2008.

2/ zvýšenie starobného dôchodku (o 10,50 eur) podľa § 82 zákona o sociálnom poistení od 1. januára 2010 v sume 353,80 eur č. XXX XXX XXXX 0 zo 6. júna 2012. Týmto rozhodnutím bolo zmenené rozhodnutie z 10. decembra 2009.

- zvýšenie starobného dôchodku (o 6,40 eur) podľa § 82 zákona o sociálnom poistení od 1. januára 2011 v sume 360,20 eur č. XXX XXX XXXX X zo 6. júna 2012. Týmto rozhodnutím bolo zmenené rozhodnutie z 9. decembra 2010.

3/ zvýšenie starobného dôchodku od 15. augusta 1996 podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1 a § 112 zákona o sociálnom poistení na sumu 4 216,- Sk mesačne . V uvedenej sume je zahrnutá už vykonaná úprava a zvýšenia podľa predchádzajúcich zákonných opatrení. Starobný dôchodok bol opätovne určený po dodatočnom zhodnotení doby zamestnania od 16. júna 1959 do 15. septembra 1959, od 3. januára 1960 do 31. marca 1960, od 2. apríla 1971 do 31. decembra 1971 a obdobia evidovanej nezamestnanosti od 10. apríla 1992 do 30. apríla 1992 v súlade s § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Týmto rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 z 20. augusta 2012 bolo zmenené rozhodnutie zo 6. júna 2012.

4/ zvýšenie starobného dôchodku spolu za 17 nasledujúcich kalendárnych rokov, od 16. júla 1996 až do úpravy dôchodku od 1. januára 2012 rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 z 20. augusta 2012,

5/ zvýšenie starobného dôchodku rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 z 2. júla 2013 podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1 a § 112 zákona o sociálnom poistení a podľa čl. 11 ods. 5 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení od 15. augusta 1996 na sumu 4 254,- Sk mesačne. Týmto rozhodnutím bolo zmenené rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0-I. z 20. augusta 2012 a rozhodnutie zo 6. júna 2012, po dodatočnom započítaní doby poistenia od 16. septembra 1993 do 31. augusta 1994. Uvedená doba poistenia bola dodatočne zhodnotená na základe formulára E 205 CZ zo dňa 6. februára 2013, ktorý odporkyňa zaslala Česká správa sociálneho zabezpečenia v Prahe.

6/ zvýšenie starobného dôchodku č. XXX XXX XXXX X z 8. júla 2013 spolu za 18 nasledujúcich kalendárnych rokov od 16. júla 1996 až do úpravy dôchodku od 1. januára 2013. Týmto rozhodnutím odporkyňa zmenila rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X-II. zo dňa 20. augusta 2012 a všetky rozhodnutia zo 6. júna 2012.

Podľa § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení dávka sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka

- a) priznala v nižšej sume, ako patrí,
- b) vypláca v nižšej sume, ako patrí,
- c) odoprela neprávom alebo
- d) priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí.

Zo spisov vyplýva, že správne konanie vedené u odporkyne sa začalo dňa 7. septembra 2011, kedy navrhovateľ O. podal žiadosť o kontrolu rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku, nakoľko sa domnieval, že mu neboli správne započítané doby zamestnania ako aj dodatočne preukázané doby zamestnania napriek tej skutočnosti, že ich dávnejšie preukázal čestnými prehláseniami.

Navrhovateľ O. I. bol v konaní vedenom na krajskom súde o opravnom prostriedku proti rozhodnutiam

odporkyne o zvýšení starobného dôchodku zastúpený advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc. na základe plnej moci z 20. februára 2013.

Proti rozhodnutiu zo 6. júna 2012 o prepočítaní sumy starobného dôchodku od 7. septembra 2008, t.j. 3 roky spätne od podanej žiadosti, podal O. I. odvolanie. Potvrdil, že sa v uvedenom rozhodnutí správne uvádzajú doby, ktoré pri výmere starobného dôchodku neboli započítané, konkrétne 2. apríl 1971 do 31. december 1971, 10. apríl 1992 do 30. apríla 1992. Osobitne doby od 13. júna 1959 do 30. novembra 1959 (krajský podnik meliorácií Brno -Ivanovice), od 1. decembra 1959 do 19. júna 1960 (Státní statek Veltrusy).

Odvolanie podal z dvoch dôvodov. 1/ úpravu starobného dôchodku žiadal od jeho priznania a nie od 7. septembra 2008, 2/ zároveň aj z dôvodu, že pracoval v Českej republike.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 z 20. augusta 2012 bolo zmenené rozhodnutie zo 6. júna 2012 (o prepočítaní sumy starobného dôchodku od 7. septembra 2008) tak, že suma starobného dôchodku bola prepočítaná od 15. augusta 1996 (prvý odvolací dôvod navrhovateľa.)

Z obsahu spisov mal odvolací súd ďalej za preukázané, že rozhodnutím z 20. októbra 1997 Česká správa sociálneho zabezpečenia priznala O. I. starobný dôchodok od 15. októbra 1996 za obdobie dôchodkového zabezpečenia od 16. septembra 1993 do 31. augusta 1994, ktoré získal podľa právnych predpisov Českej republiky. Nositeľ poistenia Českej republiky listom zo 6. februára 2013 oznámil odporkyňi, že kontrolou spisového materiálu O. I. zistil, že starobný dôchodok mu bol priznaný neprávom, nakoľko podľa čl. 11 ods. 5 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení dobu zabezpečenia získanú v druhom zmluvnom štáte v rozsahu menšom ako jeden rok započíta nositeľ sociálneho zabezpečenia, ktorý dôchodok priznáva tak, ako keby bola získaná na jeho území. Rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia z 13. februára 2013 bol starobný dôchodok odňatý od 1. februára 2013.

Odporkyňa po uvedenom zistení vydala nové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 dňa 2. júla 2013, ktorým zvýšila sumu starobného dôchodku od 15. augusta 1996 na sumu 4 254,- Sk mesačne. Rozhodla tak po dodatočnom zhodnotení obdobia dôchodkového poistenia od 16. septembra 1993 do 31. augusta 1994, ktorú O. I. získal podľa právnych predpisov Českej republiky (druhý odvolací dôvod). Súčasne bolo vydané rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 dňa 8. júla 2013, ktorým rozhodla o zvýšení starobného dôchodku od 16. júla 1997 podľa osobitných zákonov o zvyšovaní dôchodkových dávok. Tak, ako to vyplýva z dopĺňujúceho vyjadrenia odporkyne z 21. októbra 2013, obe rozhodnutia boli expedované dňa 12. júla 2013.

Navrhovateľ O. I. doručil dňa 17. septembra 2013 odporkyňi podanie, ktorého obsah zostal pre posúdenie veci sporný. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. novembra 2013, sp.zn. 4So/66/2013, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/224/2012-34 zo dňa 7. marca 2013 vyplýva, že : „Navrhovateľ odvolania proti rozhodnutiam z 2. júla 2013 a 8. júla 2013 nepodal. V podaní zo 17. septembra 2013 navrhovateľ len namietal korešpondenciu odporkyne z 08.08.2013 o oznámení výplaty dôchodku“.

Navrhovateľ O. I., v priebehu súdneho konania v decembri 2013 zomrel. V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o prepočítaní starobného dôchodku krajský súd pokračoval s navrhovateľkou - manželkou nebohého navrhovateľa, C. I., zastúpenou advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc. Právna nástupkyňa navrhovateľa O. I., zastúpená advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc. na pojednávaní krajského súdu sa nevedela vyjadriť, či O. I. podal odvolanie proti rozhodnutiam z 2. júla 2013 a 8. júla 2013.

Pre posúdenie obsahu podania nebohého navrhovateľa zo 17. septembra 2013 v nadväznosti na rozhodnutia odporkyne z 2. júla 2013 a z 8. júla 2013, odvolací súd považoval za podstatné opakovane poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4So/66/2013 z 19. novembra

2013. Z dôvodu, že navrhovateľka, manželka nebohého O. I., ani ich právny zástupca JUDr. Marián Ševčík, CSc., ktorý zastupoval aj už nebohého O. I. napriek tomu, že v prejednávanej právnej veci podával v mene už nebohého navrhovateľa všetky písomné vyjadrenia aj návrhy, nevedeli dokladovať svoje tvrdenia o podaní odvolaní proti zmenovým rozhodnutiam, úlohou súdu prvého stupňa bolo rozhodnúť o odvolaní proti pôvodnému i zmenovému rozhodnutiu. Takúto povinnosť krajskému súdu uložil Najvyššieho súdu Slovenskej republiky priamo v uznesení sp.zn. 4So/66/2013 z 19. novembra 2013.

Preskúmaním zákonnosti rozhodnutí odporkyne z 2. júla 2013 a z 8. júla 2013 je jednoznačne preukázané, že „druhému“ odvolaciemu dôvodu nebohého navrhovateľa, vznesenému proti rozhodnutiu zo 6. júna 2012 o prepočítaní sumy starobného dôchodku odporkyňa vyhovela. Po dodatočnom zhodnotení obdobia dôchodkového poistenia O. I., ktorú získal podľa právnych predpisov Českej republiky od 16. septembra 1993 do 31. augusta 1994, rozhodla o zvýšení sumy starobného dôchodku od 15. augusta 1996. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X z 8. júla 2013, rozhodla aj o zvýšení starobného dôchodku od 16. júla 1997 podľa osobitných zákonov o zvyšovaní dôchodkových dávok. Navrhovateľka zákonnosť týchto rozhodnutí nenamietala.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolaniu navrhovateľky nevyhovela a vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP), lebo navrhovateľka v odvolacom konaní úspešná nebola a odporkyňa zákon náhradu trov konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.